

Publicerad 2023-11-24 11:15 av Olof Lagerhorn

En lättsamt menad akt; kanske följer flera avsnitt.

Vice Versa

Förlåt, jag vet, man bör ej störa, men vill fröken va´
så snäll och låna mig ett öra?

-vem är ni, och var ni lustig nu?

Att säga så som det ni sa, sen´ gå på och tro att
allt blir bra, då skulle ni väl må!

-snälla fröken lilla, jag tror mig se, ni anar ej
nåt´ illa.

-jag postulerar vad som synes mig solitt,
nått´ jag ser och sedan tror jag vet, ja, jag hör,
förnimmer, hur ni kråmar som en trånsjuk get.

-ser ni blott en bockad fot, gott, då blir ni
min apologet; värre är, jag trillat ur Apollons vagn,
turligt nog i famn på musor tre; jag är poet!
Nyss sökte mig parnassens vicevers, nämnde så,
lindat i försynt kontext, att musor tre, var och en,
förväntar sig en vacker text; en hyllning, som,
var för sig, är bäst!

-min herres hemslöjd roar nog att höras; det öra
ni förfrågat förlänas er att röra; med er, hur är
det bevänt? Ponerat, en fröjd för mig att se och röras!

-tack för det, lyssnar tacksamt är på tå, men på
vilken versfot ska men stå? Tempot mitt ska tämjas,
takt och ton ej för den andra vämjäs; övermaga rader
tömma tomma fraser, väderspända ord;
verb får böja sig, nöjas, se sig höjda ur mitt löjes
skimmer; min hexameter fixas, får ej längre med
dess taxameter trixa; min bikt är kort men god,
vice versa blir mitt versmått, sanna mina ord!

-att ni av musor tre för famntag krävs tribut,
vidimerar ert befängda prat; era floskler kräver
en sufflör; gör mig, märkligt nog, på gott humör;
jag tar er med som pant, nu går vi hem till mig!

Vad händer sen' ? Fortsättning följer...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Olof Lagerhorn med Poeter.se id #26503 innehar upphovsrätten